

I cirkelbrevet "Skaparens verktyg" har med utgångspunkt från Kraspedons

framställning givits följande naturvetenskapliga definition på Gud: "Man kan säga, att Gud manifesterar sig på sitt eget höga existensplan genom en evigt regelbunden högfrekvent vibration i en evig och ursprunglig grundsubstans". Vidare omtalas, att det sker en etappvis nedtransformering av den högfrekventa vibrationssubstansen, varvid substansen ändrar karaktär. Till slut blir vibrationerna så långsamma, att vi kan uppfatta dem med våra sinnen.

Jämfört med förhållandena på jorden är enligt "Ombord på rymdskepp" (och f.ö. även enligt andra "tefatsböcker", t.ex. "In Days to Come" av Ashtar, citerad i cirkelbrev B-1) vibrationsfrekvensen högre på Venus. Det sägs bl.a. att jorden som planet är bunden till ett lågt frekvensområde, till vilket våra ögon, öron och andra sinnesorgan är anpassade. Jag har sett någon uppgift om att vad som skulle kunna kallas "människans och djurens gemensamma biologiska svängningstal" är 666. Som jämförelse nämndes högre utvecklade varelser med den dubbla, ja, fyrdubbla vibrationsfrekvensen. - Med hänsyn härtill förefaller det föga troligt att vi jordbor utan vidare kan uppfatta varelser och föremål från en planet med högre vibrationsfrekvens.

Adamski talar om en "underbar utstrålning", som strömmar mot honom från bilden av det gudomliga Väsendet. Eftersom denna symbol för livets tidlöshet förekommer i många upplagor ("Vi har den i våra skepp och våra hem") måste det tydligen vara fråga om en masstillverkad apparat av något slag.

Vi nutidssvenskar tycker att skillnaden i kulturnivå mellan oss och våra förfäder under stenåldern är oerhörd. Man behöver f.ö. inte gå så långt tillbaka i tiden för att märka differensen. Vem skulle väl ej vilja bevittna t.ex. en 1500-talsmänniskas reaktion inför våra moderna s.k. underverk, elektriskt ljus, radio, TV, bara för att nämna några.

Det har upprepats gång på gång i "tefatsböckerna", att människan på jorden är långt efter andra planeters invånare i utveckling, både när det gäller teknik och annat. - Om man då besinnar att jordmänniskorna har lärt sig - trots eftersläpningen - att omvandla högfrekvent elektrisk energi till värme och ljus, skulle det då vara helt otänkbart, att längre komna intelligenser kan ha förstått att genom sinnrik apparatur på mer eller mindre mekanisk väg nedtransformera den högfrekventa gudomliga kärlekens vibrationer till den mänskliga känslövrldens vibrationsnivå?

En nedtransformering av den högfrekventa gudomliga energin - dock utan tillhjälp av apparater - har f.ö. skett varje gång ett "himmelskt" väsen inkarnerat eller på annat sätt trätt in under jordlivets villkor. Det mest bekanta exemplet torde vara det, som inleder Johannesevangeliet i vår Bibel: 'I begynnelsen var Ordet, och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. --- Och Ordet vart kött och tog sin boning bland oss, och vi sågo hans härlighet.'

Ett annat exempel har Steiner anfört i ett av sina föredrag över Matteusevangeliet. "Abraham var den förste som hade fått anlaget till ett fysiskt organ till förvärvandet av Jahve-medvetandet. Men han måste ha visshet om att den Gud, som i hans inre kunde ge sig tillkänna för de fysiska kunskapskrafterna, talade med samma stämma som den evige, allt genomträngande mysterie-Guden talar, blott att han nu uppenbarar sig på ett begränsat sätt, nämligen såsom Abraham hade förmågan att förnimma honom.

För ett sådant betydelsefullt väsen som den store atlantiske Solinvigde (enligt Steiner samma väsen som Kristus eller Messias) är det icke utan vidare möjligt att tala på ett begripligt språk till människor som leva i en viss tid." -- Vidare säges, att denne Solinitierade antog Sems eterkropp, som hade blivit bevarad, för att på ett begripligt sätt kunna uppenbara sig för Abraham.

"Detta Abrahams möte med solmysteriets store Invigde är det möte som i Gamla Testamentet skildras som Abrahams möte med konungen, med den högste Gudens präst, med Melkisedek .. Det är ett möte av den allra största,

mest universella betydelse, detta Abrahams möte med solmysteriets store Invigde, som - blott för att s.a.s. icke förbluffa Abraham - visade sig i Sems, den semitiska stamfaderns eterkropp".

+ + + + +

Intressant är också, att man här och var i "nyatidsålderslitteraturen" finner beskrivningar av hur en nedtransformering av högfrekvent energi i praktiken kan gestalta sig.

EN RESA GENOM EXISTENSPLANEN (VIBRATIONSZONERNA).

På sistone har jag fått en del märkliga skrifter i min hand. Några av dem påstås vara skrivna under direkt inspiration av ingen mindre än ärkeängeln Mikael. Angående vederhäftigheten av dessa skrifter vågar jag inte yttra mig - för egen del finner jag det vara ganska sannolikt att de skulle kunna vara äkta. I varje fall finns det i "The Winds of Truth" (m.fl. böcker) en del utsagor som jag varit i tillfälle att jämföra med andra dylika från olika källor och där jag funnit en överraskande och meningsfylld överensstämmelse.

I "nyatidsålderslitteraturen", dit jag även räknar Steiners skrifter, hävdas överallt med bestämdhet att vår uppfattning av solen som ett glödande klot är felaktig och tillhör en föråldrad världsbild. Uppgifterna angående solens temperatur skiftar, men man är på olika håll överens om att det ej är ett klot av brinnande eld, som de flesta föreställer sig, utan ett väldigt kraftcentrum, som tillhör ett mycket högfrekvent vibrationsområde. Det existensplan, där enligt Kraspedon "Gud manifesterar sig genom en evigt regelbunden högfrekvent vibration" förlägger Steiner till solen. "Solens ljus och värme är allenast den fysiska klädnaden av de höga andliga väsen som stå bakom solljuset: bakom solljuset döljer sig alltså andliga kraftstrålar, och från solen tränga de ned till jorden. Anföraren för alla de andra väsen, som ifrån solen sända ned sina välgörande verkningar till jorden, det är just det väsen, som senare kallades Kristus.

I den förkristna tiden har man alltså att söka detta väsen, icke på jorden, utan på solen, och Zaratustra hade rätt, när han betecknade det med namnet Ahura Mazdao, förlade hans boning till solen och sade: 'När vi vandra över jorden finna vi honom icke, denna Ljusets Ande, men när vi skåda upp till solen --- måste vi i solljuskroppen se den yttre vävnad, vari Ahura Mazdao lever och rör sig.'

Ärkeängeln Mikael säger i "sina" skrifter detsamma, nämligen att Gud och den gudomliga hierarkien manifesterar sig på solen, på existensplan med oerhört hög vibrationsfrekvens. Han meddelar t.o.m. att den högfrekventa gudomliga vibrationen är den 128:e i Silverljusets frekvensområde. Tyvärr säger det en ingenting, eftersom man ingenting har att jämföra med. Mikael som tillhör den gudomliga hierarkien manifesterar sig i ett något lägre frekvensområde.

Hur det går till för ett sådant högfrekvent väsen som ärkeängeln Mikael att komma i kontakt med de lågfrekventa jordborna kan man väl inte riktigt fatta, men Mikael har beskrivit det som en resa, dels genom rymden på "solstrålarnas ljusa vägar" med ljusets hastighet, dels som en resa genom de olika vibrationsfrekvenserna. Med andra ord: han utför en nedtransformering av sin högfrekventa vibration under det han passerar existensplan med allt lägre vibrationsfrekvenser. Jag skulle tro, att Mikael's terminologi skiljer sig något från den gängse, när det gäller namnen på existensplanen, men som han själv säger: det är inte lätt att förklara himmelska ting med engelska termer. "Om ni kunde förstå Hierarkiens solspråk, så skulle det vara en helt annan och mycket enklare sak."

Mikael uttrycker det så, att det finns tolv plan som omger jorden - de sex närmast jorden är eteriska de andra sex är astrala. Det tolfte astrala planet är det yttersta. "Vi når er genom att färdas på solstrålarna, vi ställer våra fötter på dessa illuminerade vägar. -- Så snart som vi nått det yttre skiktet av jordens tolfte astrala plan, 'bromsar vi in farten', som blir ännu lägre ju närmare vi kommer det täta fysiska planet. I det fysiska planet måste vi bokstavligen 'hugga' oss fram, liksom ni hade måst göra om ni skulle ta er fram genom en tegelstensmur. - När vi når det tolfte astrala planet tar vi också på oss våra jordiska skepnader. Vi har s.a.s. lämnat dem kvar på jorden, när vi farit därifrån på vår återresa till so-

len. Högre utvecklade väsen vilka som ledare kommer till regioner som gränsar till jordens fysiska livsplan, antager en jordisk skepnad, som de sedan lämnar kvar i denna region, när de återvänder till de andliga planen. Det är ungefär som när en jordisk tjänsteman äger en omsorgsfullt borstad och väl bevarad uniform, som han tar på sig vid utövandet av sina ämbetsplikter. Detta är orsaken till varför andliga ledare i det förflutna har uppträtt som jordiska personligheter. Den "fysiska dräkten" finns kvar så länge ägaren har något minne av den".

+ + + + +

MANNEKÄNGUPPVISNING.

En av de enligt min mening vackraste och värdefullaste skildringarna av väsen från högfrekventa vibrationszoner och deras försök till kontakt med människorna på jorden finns i en bekant "tefatsbok". Författaren beskriver sitt möte med en av "Guds befriade söner", som de kallade sig.

"När han vände sig om, såg jag hans ansikte. -- Även vid detta tillfälle lade jag särskilt märke till de utomordentligt stora, mörka och uttrycksfulla ögonen samt upphöjdheten och skönheten över hans anletsdrag, vilka formligen tycktes utstråla värme och vänlighet.

Jag såg också, att han var klädd i ett slags uniform, blåaktig till färgen och perfekt i snittet, och den verkade som gjuten på honom. -- Visserligen såg jag honom själv och hans uniform klart och tydligt, men då jag betraktade honom närmare, lade jag märke till en egendomlig sak. Då och då övergick alltsammans i vågrörelser, ungefär som om jag iakttagit honom genom en slöja av rinnande vatten. Inte heller färgen var konstant och enhetlig utan skiftade och varierade på ett sätt som förde tanken till en dåligt inställd televisionsapparat". --- På ett annat ställe i samma bok omtalar författaren ett besök i sina rymdvänners värld - dock hade han kvarlämnat den fysiska kroppen på jorden. Han uppfattar både sig själv och "Guds befriade söner" som människor, fullt materialiserade men med mycket lättare och vackrare kroppar än på jorden.

En av rymdmänniskorna berättar: "Bland oss är namn av föga betydelse. I ljusets högre oktaver individualiserar vi icke på samma sätt som ni gör på jorden. Icke ens nu då vi anpassat oss till denna högst förtunnade materia, ser du oss i vår verkliga, eviga aspekt. Vi har - som man skulle kunna uttrycka det på jordiskt språk - ordnat en "mannekänguppvisning" för dig, vår förlorade broder."

Som en "pendang" till skildringen av det underbara porträttet i början av detta brev skall jag avsluta med ännu ett citat ur nyssnämnda bok om "Guds befriade söner".

"Helt apropå kom jag sedan att tänka på fenomenet med de flygande tefaten kring jorden, vilket föranledde mig att fråga:

- Men om vi förstörde er stora planet, varför besöker era farkoster nu vår jord? Varför sökte Astra kontakt med mig? Varför inte överlåta oss åt det öde vi förtjänar och låta var och en fortsätta sin isolering i en tillvaro av levande död?

- Kärleken är starkare än livet självt och djupare än gränslösheten i tid och rymd, sade Orion dämpat. Skulle vi kunna glömma våra bröder, där de förlorade i ett helvete av överklighet bönfallande vänder sina förblindade ögon upp mot de stumma himlarymderna? Nej, aldrig. Vi ber ständigt om befrielse för jordens folk. Och idag har varje trälbunden själ på jorden inom sig möjligheten att genom Kristi Andes kraft bryta sina bojar."

+ + + + +

- Hillevi Lindahl -